

[Niels Anker Kofoed]

Jeg skal vende tilbage til de almindelige bemærkninger, efter at vi har behandlet ændringsforslagene.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg gør opmærksom på, at dette er en andenbehandling, hvor der ikke sondres mellem debat om ændringsforslag og debat om lovforslaget.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne sige til hr. Niels Anker Kofoed, at de beregninger, som vi har foretaget i landbrugsministeriet med hensyn til berettigede ansøgere, selvfølgelig er behæftede med den usikkerhed, som den slags beregninger nødvendigvis må være.

Hr. Niels Anker Kofoed kritiserede nu igen meget skarpt, at ordningen kun løber på tre år, mens hr. Niels Anker Kofoed ønskede fem år. Her må jeg henvise til tidligere diskussioner her i tinget, hvor hr. Niels Anker Kofoed i sin landbrugsministertid for få måneder siden bekendtgjorde, at der ikke var nogen problemer i dansk landbrug, og at han derfor på det tidspunkt, hvor han selv havde ansvaret, forsøgte at fremkomme med en lovgivning af den karakter, som han her efterlyser, og som han gang på gang her kritiserer denne regering for ikke at gøre god nok. Hvis hr. Niels Anker Kofoed har haft den opfattelse, som han har nu, ret længe, burde han i hvert fald selv have taget anledning til at fremsætte de nødvendige lovforslag, hvad han som sædvanlig har forsømt.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan sige til hr. Niels Anker Kofoed, at jeg erkender, at jeg havde drømt om, at det skulle være fem år, det skal jeg overhovedet ikke undlade at bemærke, men jeg må bare spørge hr. Niels Anker Kofoed, om der på noget tidspunkt var fremlagt noget skriftligt i forhandlingen imellem regeringen og venstre, der lød på fem år. Jeg erkender, at der var nogle undersøgelser, og det er klart, at jeg gik ud fra dem.

Endelig må jeg igen spørge hr. Niels Anker Kofoed, når han stadig væk hævder, at vi må yde det, der er behov for, hvorledes det så kan være, at hr. Niels Anker Kofoed

for ¾ år siden ikke ville være med til at yde det, der var behov for.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg kan godt forstå, at man skal have noget at hænge dette op på – det, jeg blev bebrejdet i august. På det tidspunkt kunne ingen have forudset, at et folketing ledet af en regering ville gå hen og foreslå særskatter, konfiskation af devalueringsgevinster. Ikke én i denne sal kunne forudse den situation. Det er det, der har gjort dette endnu mere påtrængende.

Hvad er det så, vi laver? Vi laver en tilskudsordning på 150 mill. kr., et beløb, som skal dække en rentebelastning på lige ved 6 mia kr. Tror man, det hjælper landbrugserhvervet?

Hvad har dette folketing vedtaget i dag? Byfornyelse til 3 mia kr. om året. Det ville svare til, at man i landbruget byggede stuehuse for pengene og lod staldene forsømme. Hvad er det, man gør? Hvad svarer disse 3 mia kr. til, hvis man tænkte sig, at de var blevet investeret i landbrugssektoren? Det havde svaret til 3.000 stalde – havde det ikke også givet beskæftigelse? – og 3 mill. ekstra grise om året. Hvis man havde fulgt denne løsning, havde vi også fået råd til byfornyelse. Men nu flytter man altså penge fra én sektor over til den anden. Man bygger swimmingpools og dejlige klublokaler i København og andre steder og lader være med at bygge svinestalde, så vi må nedsætte svineproduktionen. Det er den slags politik, man fører. Hvor skal pengene komme fra til den nødvendige fornyelse af erhvervslivet? Jeg spørger bare. Så kan vi skyde skylden på hinanden. Men realiteten er jo, at dette her ikke får produktionen til at stige, for hvem kan disponere på 3-årige perioder? Det kan man ikke inden for landbrugssektoren.

Til sidst vil jeg spørge landbrugsministeren: hvis man er parat til at gå videre efter tre år, hvorfor kan man så ikke vedtage en lov på fem år? Kristeligt folkeparti vil gerne have den på fem, de radikale vil gerne have den på fem år; hvorfor vedtager vi den så ikke på fem år, hvis ministeren alligevel er parat til at yde ekstra støtte, når de tre år er